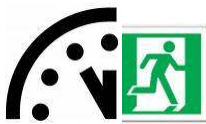

Tükörkép

Tükörkép

Az Ipolyszakállosi Magyar Tanítási Nyelvű Alapiskola és Óvoda lapja 2009. június

Újból felcsendül a

"ballagmáravéendiák"

Idén 17 tanulót búcsúztatunk el. Ősztől mindnyájan már középiskolásként próbálnak helyállni... 10. oldal

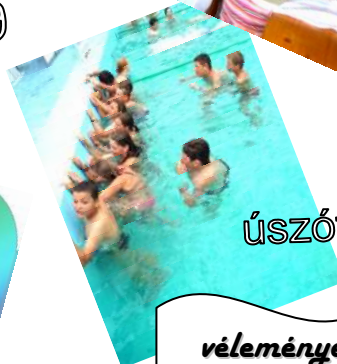
Alsótagozatos, ill. ötödikes tanulóink közül néhányan „erdei iskolában” tanultak egy héten át... 4. oldal

Hegyet másztunk, legyalogoltunk 33 km-t. Úsztunk, lubickoltunk, napszúrást kaptunk... 18.-17. oldal

Burda 2009

erdei iskola

úszótanfolyam

*vélemények – gondolatok –
elmélgedések – minden
ami érdekelhet minket...*

www.zsipelsokolec.edu.sk

Kitaláltuk, megterveztük és meg is rendeztük. Folytatása következik... 5. oldal

Forbáth Imre aforizmái fölött elmélkedtünk...

Szükséges dolgok biztosítják az életet. Fölöslegesek a szépet.

Minden élőlénynek szüksége van bizonyos lételemre ahhoz, hogy élni tudjon. Például a növényeknek fényre a fotoszintézishez, az állatoknak vízre a túléléshez és az embernek oxigénre a légzéshez. Viszont szükségünk van olyan dolgokra is, melyek lehet, fölöslegesnek tűnnek, mégis fontosak. Szükségünk van rájuk mindennapi életünkben, hiszen örömet okoznak és lendületet adnak, hogy újult erővel, pozitív energiával feltöltődve tudjuk elvégezni feladatainkat. A „fölsleges“ dolgok abban is segítenek, hogy jól érezzük magunkat, kicsit kikapcsoljunk, segítségükkel elbújunk a nagyvilág elől, összeszedjük gondolatainkat, hogy újra el tudjunk indulni.

Horváth Anett, 9. osztály

Nem élhetünk illúziókból. Nélkülük sem.

Vannak emberek, akik hajlamosak túlságosan is elrugaszkodni a valóságtól. Álomvilágban élnek, és ez kihat a valós környezetükre is. Úgy is mondhatnánk: elfelejtenek élni.

Ugyanakkor létezik egy másik véglet is. Olyan emberekről van szó, akik túlzottan a valóságra koncentrálnak. Nem élni felejtenek el, hanem élvezni az életet. Ilyen emberek gyakran tűnnek ridegnek és kirekesztettnek, mivel túlságosan is realisztikus az életszemléletük. Ez ahhoz vezethet, hogy túlzottan anyagiassá válnak, mivel életükből hiányoznak az emberi kapcsolatok.

A középutat a legnehezebb megtalálni.

Máté Anikó, 9. osztály

Árnyak leple

Árnyak leple,
a becsület feledve,
árnykalitkába zárva.
De ha tudsz szeretni,
szíved kitérve.
Ha megtanulsz szeretni,
nehezen fogsz feledni.
A mai világban
a becsület mit sem ér,
elszáradt falevél.
Bizonyára ez okoz gondot,
de a lelkedről mosd le
a foltot!

A szív szakadékan állok...
Ha megtanultok
becsülettel élni,
még várok.

*Csizmadia Péter,
9. osztály*

Az elkészítő 9. osztály

Varázslatos világom

Varázslatos világom

(fantasztikus
elbeszélés)

Minden gyermek fejében megfordul a gondolat, esetleg mese-, filmnézés közben, vajon milyen volna, ha azt én is meg tudnám csinálni, amit a TV-ben a kedvenc szuperhősöm. Ilyenkor indul be a gondolatmenetük és eljátszanak az elképzeléssel, hogy most nekik is szuper képességeik vannak, és bármit el tudnak érni.

Én is morfondíroztam azon, hogy vajon milyen virtuális világba szeretnék betekintést nyerni, ha csak egy kis időre is. Eszembe jutott, hogy valaha egy olyan világba szerettem volna eljutni, ahol szabadjára engedhetem a gondolataimat, és akár egy ujjlendítéssel képzeletem valóra válhasson.

Milyen jó volna, ha lenne egy kisállatom. Odafutok anyuhoz és megkérdezem. Ő a fejét csóválja, és egyértelműen rávágja: "Nem!" Ekkor sértődötten visszavonulok a szobámba, kutakodni kezdek a varázspálcám után. Mert hát miért is ne lenne nekem egy kisállatom? Ha anyu nem vesz nekem, én varázsolok magamnak.

Egy ilyen gyermekes példával akartam szemléltetni, hogy milyen klassz(remek) lenne, ha valóra válthatnánk gondolatainkat. És most nem arra gondolok, ha fagyit kell, vagy nincs kedvem házit írni, hanem arra, hogy ezt az úgymond "képességet" érdekes dolgokra is felhasználhatnánk. Varázsolnék magamnak egy házat, vagy egy repülőt, hogy elutazzak mondjuk a Bahamákra. Megharagudva valakit békává változtatni. Esetleg egy unalmas tanórán elvarázsolni magamat a Marsra, vagy éppen haza. Mert hát miért is múltatnám az időmet semmittevéssel? De például mi lenne, ha bevarázsolnám magamat az emberi testbe, hogy megtudjam, mi módon jut el a gondolat... Merthogy nem unalmas a biológia órán szárazon végighallgatni? Dehogynem! Élőben sokkal jobban élvezné mindenki. Vagy a fényképezőgépbe, hogy hogyan működik a fényképezés. Mi történik abban a pár másodpercben? Mert az csak egy gép, mely tényleg nagyon rövid idő alatt pontosan a másunkat készíti el ecset és festék nélkül. Esetleg egy könyvet, melyből a betűk valóságos cselekvést mutatnak be. A fekete-fehér, ide-oda, dülöngélő, kacskaringós formákból egy színdús és energiával teli, érdekes esemény lenne. Na ilyen dolgokra gondolok, ha azt mondom, varázsolni akarok. És hogy honnan vettem ezeket a dolgokat? Elmesélem. Elindultam az Antarktisz felé, majd 700 km után lefordultam jobbra, majd balra és végül a titkos átjárón bejutottam Varázsvilágba. Te hiába fogsz próbálkozni, úgysem juthatsz be, nincs szuperkártyád. A nélkül tilos a belépés! Ez egy lenyűgöző sziget volt, ahol ilyen varázslatos dolgok történtek. Kacsalábon forgó palota mellett, a liliputi kisházakig, a nyolcemeletes kastélyokig. Egy aranyvizű patakocska csordogált a szigeten keresztül, melyen gondolával juthattam el a sziget különböző részeire. Egyik szakasz a boszorkák világa, a másik az óriásoké. De, nem csak ám a házak és a természet más arrafelé! Az emberek is! Vannak ott törpék és beszélő állatok, királyfik és szegény legények, de én még egy unikornissal is találkoztam. Bármilyen lehetséges, amit csak elképzelsz. Két hét után távirat érkezett, hogy azonnali hatállyal haza kell utaznom. Hát, nem volt mit tenni. Összepakoltam és elbúcsúztam, aztán nekiindultam a csodajárgányommal vissza. Megérkezésemkor csuda dolgok tárultak a szemem elé. Haragos emberek, kik még csak egymásra sem néztek. Rohangáló sárga autók, légszennyezettséggel foglalkozó tudósok és még több olyan dolog, mely az én világomban nem volt.

Bevallom, nagyon hiányzik. Az az életforma, azok az emberek, tárgyak, helyek! Visszamegyek. Téged is magammal viszlek. Tetszeni fog.

Mikor indulsz? Én is mennék...:-)

Horváth Anett, 9. osztály

Sajó Károly Természet- és Környezetvédelmi Verseny 2009

Március 24-én rendezték meg a Sajó Károly Természet- és Környezetvédelmi verseny szlovákiai országos fordulóját. Mi egy nappal hamarabb érkeztünk meg Gútára. A buszmegállóban már várt minket Mgr. Bagita Judit a verseny szlovákiai szervezője. A finom vacsora után elindultunk a tűzokfarmra. Ott voltunk elszállásolva a losonci csapattal együtt. Lefekvés előtt még gyakoroltunk egy kicsit. Reggel megnéztük Rozit a tűzokot. Sajnos a farmot nem tudtuk időszüke miatt megtekinteni. A versenyt a Gútai Rákóczi Ferenc Alapiskolában rendezték meg. Összesen 12 csapat jelentkezett. A megnyitó után elvonultunk a tesztíráásra. 60 perc állt minden csapat rendelkezésére. Ez idő alatt a háromtagú nemzetközi zsűri lepontozta a plakátokat. A tesztelés után sorsolással döntöttük el az előadások sorrendjét. Mi voltunk a negyedikiek. A finom ebéd után folytatódott a megmérettetés. Az utolsó előadás végeztével a zsűri elvonult összegezni a pontszámokat. Türelmetlenül vártuk az eredményeket. Végre a zsűri döntött. Nem számítottunk túl jó eredményre, mert a tesztnél alacsony pontszámot értünk el. Meglepetésünkre a 4. helyen végeztünk és részt vehetünk nyáron egy egyhetes táborozáson. Nagyon örültünk neki, de azért bánkódtunk is, hogy nem értünk el jobb eredményt. Megfogadtuk, hogy jövőre mi győzünk. Ugyanis az első két csapat Magyarországon részt vesz a nemzetközi fordulón.

Batár Hajnalka, Kuklis Dániel, Heimlich Gábor – 7. osztály

Sportnap

A sportnap egy különleges nap, amelyen a gyerekek lehetőséget kapnak a saját aktivitásukat és ügyességüket felmérni. A sportnapon különféle sportágakat próbálhatunk ki: stafétafutás, sprint, stb. Mégis talán a futásnál is a legfontosabb a kitartás és az edzettség. Ha nem sportolunk eleget, akkor felveszünk néhány kilót és máris elveszett a kitartóképességünk. A sportnapon különböző korosztályú versenyzők vesznek részt.

Az ipolyszakállosi sportnapon az alsó és felső tagozat tanulói versenyeztek. Kipróbálhatták magukat távolugrásban, focizásban, röplabdázásban. A rossz idő miatt elmaradt a futás minden ágazata. A fiúk és lányok továbbá felmérhették erejüket a kötél- és rúdászásban, kitartásban a nyújtón, test felhúzásában a nyújtón. Másnap a díjkiosztásra a sétálószünetben került sorra. Engem a 2. helyre értékelték a 8.-9. osztályosok kategóriájában. A sportnap nekem nagyon tetszett. (Aki imád sportolni, az nyer is!)

Adamec Péter, 8. osztály

Talpaš János

Természeti élményeink

Beszámoló az erdei iskolában tapasztaltakról

2009.6.15-én mentünk a természet suliba (erdei iskola), amely június 19-ig tartott Kemencén. Az 1-5. osztályos tanulók vettek részt. Nagyon szép helyen és friss levegő mellett volt a szállásunk a Kőrözsa panzióban.

Az első napon megismerkedtünk a Domszky Pál erdei házzal és a tanárunkkal, Ágnessel. Kimentünk vele a tájházba és az ottani iskolába. Amikor visszamentünk a szállásunkra, lány divatbemutatót tartottunk, ahol sportruhában, pizsibe és bikinibe kellett megmutatkoznunk. Mindenki későn aludt el.

A második nap megkövesedett kagylókat kerestünk és kakukkfűvet gyűjtöttünk.

A nap másik részében a templom harangjainál voltunk. Az erdei házban batikoltunk.

Este, amikor hazatértünk, fiú divatbemutatót tartottunk, aztán a közös képeket néztük.

A harmadik napon két csoportra osztottak minket. Fát faragtunk és a vadászházba mentünk. Este "Ki mit tud"-ot rendeztek számunkra.

A negyedik nap volt a legfárasztóbb, mivel kb. 25 km-t gyalogoltunk az erdőben. Délután megnéztük a vonat múzeumot. Ezután elmentünk a strandfürdőbe. Ott nagyon jól szórakoztunk. Az utolsó nap nyakláncokat égettünk, és délután 2-órakor hazamentünk.

Toldi Dominika, Uhrin Szimonka 5.osztály

Forbáth Imre aforizmái fölött elmélgedtünk

A jövő számára írni: levelet feladni cím nélkül.

Ha a jövő számára próbálunk írni valamit, még neves írók vagy költők esetében is nagy a valószínűsége annak, hogy művük süket fülekre talál. Ugyanis minden generációnak más az életszemlélete, és ez gyakran az előző irányzat fordítottja. Az új közösség más problémákat talál égetőbbnek, más életvitelt folytat. Természetesen annak is megvan a lehetősége, hogy az alkotás pontosan az ő életükben nyer értelmet.

Máté Anikó, 9. osztály

Nem ismeri az óceánt, aki nem volt tengeribeteg.

Aki még nem próbálta az ismeretlent, nem tudja, hogy milyen. Tehát ki kell próbálni ahhoz, hogy megtudjuk, milyen érzés, rossz vagy jó. Netán veszélyes, de izgalmas. Az életben sok mindent át kell élnünk, hogy élményeket gyűjtsünk. Nem tudjuk, milyen az élet, ha nem tapasztaljuk meg a rossz oldalát is.

Lóthy Roderik, 9. osztály

A Szivárvány projekt verseny

Szeretném a cikket azzal kezdeni, hogy a versenyt az iskolánk első alkalommal rendezte meg. Voltak olyan diákok és tanárok, akik már részt vettek ilyen versenyben más iskolán, mondhatni sikeres eredménnyel. Aki meg nem versenyzett, annak itt volt az alkalma, hogy kipróbálja.

A versenyt 2009. június 5-re tették. A diákok a készülődést elkezdhették a verseny előtt kb. hat héttel. A mi osztályunkból (9. osztály) csak nyolcan indultunk, az osztályfőnökünk nem volt boldog, mert azt szeretne volna, ha az osztályunk többsége indult volna. De azért a többi osztályból szép számmal indultak a diákok.

A versenyt két kategóriára osztották: a természet-tudományira és a történelmire. A két kategóriát is két részre osztották: az 1. kategóriába tartozott az 5. 6. és a 7. osztály, a második kategóriába pedig a 8. és a 9. osztály. A természettudomány az iskola tornatermében, a történelem pedig az iskola étkezdéjében volt megtartva.

A zsűri tagjai közé hívtak volt diákjainkat, volt tanárokat. Itt volt a falunk polgármestere és néhány szülő is.

A verseny a délelőtti folyamán pergett le. Az igazgatónőnk tartott egy kis nyitóbeszédet, aztán Bálint Júlia 8. osztályos diákunk tartott prezentációt a falunk volt hídjáról, illetve az idei Sajó Károly Természettudományi verseny sikeres csapata (Kuklis Dániel, Batár Hajnalka és Heimlich Gábor). Aztán megkezdődött a verseny. Én a természettudomány kategóriába

tartoztam. Az alternatív energiaforrásokról tartottam egy kis beszámolót. A zsűritől elég szép dicséretet kaptam, és a második kategóriában első helyezett lettem.

A kiértékelés a zsűri számára nem ment könnyen, mert nagyon szép és kidolgozott munkákat láttak. Az összes versenyző kapott egy SZIVÁRVÁNY PROJEKT-es pólót, egy tollat és egy emléklapot. A nyertesek pedig különféle értékes dolgokat kaptak.

Szeretném megköszönni az osztályfőnökömnek, Bálint Andrea tanító néninek, hogy rágta a fülem és rászedett, hogy induljak. Mert én egyáltalán nem akartam. Az utolsó pillanatba gondoltam meg magam.

Csak annyit szeretnék még hozzá fűzni, mint végzős diák, hogy remélem lesz az iskolán még sok ilyen érdekes és tanulságos verseny.

Gubis Viktória, 9. osztály

Mihók Norbert, 4. osztály

Piszkos Fred, a kapitány

(jellemezés)

Általában úgy szokott lenni, hogy így április, május és június időszakában igencsak megnövekszik a tanulnivaló mennyisége. No, de nem az idén! Ezért is voltam kénytelen valamilyen mellékes időtöltést beiktatni a napi programomba. Ez pedig – eleinte, mint egyfajta kolonc - az olvasás lett. Sokat böngésztem az internetes könyvtárakban valamilyen élvezhető olvasnivaló után. A listámon volt az "Egy boltkóros naplója" és rengeteg nyelvkönyv is. De ugye, amíg ezek közül valami is ideért volna, már rég elsorvadott volna az agyam. Ekkor tanácsolta az anyukám, hogy inkább válasszak ki valamit a már meglévő könyvek közül (szerény véleményem szerint ez egy régimódi megoldás, túl kézenfekvő). Igen nagy ímmel-ámmal

kiválasztottam P. Howard, azaz Rejtő Jenő első kötetét a három közül. Úgy hallottam, hogy fergeteges humorú írásai vannak. Olvasom, olvasom, olvasom, aztán megrökönyödöm. Hiszen ez jó! Pörgős, fantáziadús és valóban fergeteges. Telik-múlik az idő, és azon kapom magam, hogy már a hatodik regény végén vagyok. Ezek közül négyben szerepel (az én legnagyobb örömömre) minden szereplők legeredetibbje: Piszkos Fred, a kapitány, vagy ahogy az ázsiai kikötőkben nevezik: a Sárkányok Tisztátalan Anyja (ez nem tévedés,

anyja!)

No, végre eljutottunk a tárgyalásig! Nem szokásom ilyen hosszú bevezetéseket írni, de most így jött ki. Most pedig térjünk rá a lényegre: Piszkos Fred, a Sárkányok Tisztátalan Anyja... Mit is mondhatnék róla? Elsősorban piszkos. Piszkos? Ó, nem! Egyenesen szutykos, mocskos és ragozhatnám tovább, de szerintem értjük a lényeget, én pedig fogytában vagyok az időmnek. Először akkor térjünk rá a külsejére. Fontos megemlítenem, hogy a kapitány öreg. Ősz haja a homlokára lóg, álla hegyén gyér kecskeszakáll ékeskedik, szintén a már előbb említett árnyalatban pompázva. Apró, szinte természetfeletti intelligenciát sugalmazó szemei rendületlenül pásztázzák a messzeséget. A karvalyszerű, kampós orra alatt folyton lefelé görbülő szája húzódik. Fekete, magas nyakú szvettere képezi állandó ruhadarabjainak egyikét, a másikat pedig egy a melléig érő egykoron csíkos gatyá, melynek szarait cipőjébe gyúri. Ez a ruhadarab nyilvánvalóan nem az ő méretében készült egykoron, és az idő vasfogának nyoma még inkább megerősít ebben a hitben. Egész megjelenésének a királyi pompát viszont a kapitányi sapka kölcsönzi. Ennek a tartozéknak két pozíciója létezik összesen: az első a tarkóra lökött, a második pedig a szemre húzott. Külső megjelenését itt és most le is zárhatjuk, tehát következzen az, amiért a legkedvesebb irodalmi hősöm lett. Zseniális személyisége van soron. Ez a legpiszkosabb embere a Földnek. Ahogy Fülöp Jimmy oly sokszor, oly kitűnően megfogalmazta: "Mindig kavarja!" Nincs az az üzlet, amibe ő ne ártaná bele magát. Sokszor a többiek kárára. Mert ha ő benne van a buliban, akkor a társaság további tagjai csak és kizárólag rosszul jöhetnek ki a dologból (ugyanis állandóan sikkaszt). Ezt ők is tudják előre, de a kapitány nélkül a dolog eleve kudarcra van ítélve már az elején. Tehát vállalják a rizikót és reménykednek.

Pontosan soha senki nem tudja, hogy épp mire készül, és már várják is az átverést, de mikor végre elérkezik a dolognak ez a része, valahogy mindig meglepődnek, no de annyira, hogy mikor felocsúdnak a kábulatból, hősünk akkorra már rég másokat ver át és húz csőbe. És hogyan jön neki mindig össze? Minden túlzás nélkül állíthatom, hogy ő egy lángész! Tapasztalt, remek emberismerő. Már akkor tudja mi lesz a következő lépésünk, mikor még csak a helyszínen sem vagyunk. Említettem már, hogy ezt az embert mindenki utálja? Nem? Pedig ez egy nagyon fontos részlet, mivel ennek köszönhetően képes mindenkit irányítani. Nem értjük, igaz? Na most, ha ő azt mondja, hogy kedveli XY-t, akkor a többiek csak azért is utálni fogják. Ebből következik a lázadás, és a zűrzavarban újra a kapitány lesz a főnök. Így megy ez. No, de vissza a jelleméhez! Már említettem, hogy igen eszes és ravasz, mindezekből kifolyólag pedig káprázatosan mogorva, kegyetlen, és ha pénzről van szó (márpedig az ő esetében mindig erről van szó), igen fukar is. Jelszava? "Sört!" Bizonyára felmerül a kérdés, hogy hogyan vált ez az ember ilyenné, mert ugye, így senki nem születet. A fentiekkel ellentétben, erre nem tudunk „jópofáskodva” válaszolni. Ugyanis valamikor neki is rendes családja volt, felesége és egy fia, ráadásul az angol haditengerészetnél tisztos kapitány volt. Azonban a feleségének (bonyolult okokból kifolyólag, amit most hosszú lenne elmagyarázni) élete végéig egy királynőt kellett helyettesítenie, a fiának pedig a trónörökös (megjegyzem, a fiú nem tudott igazi apjáról), így az öreg Fred magára maradt és megkeseredett.

Hamarosan "rövidke" terjedelmű fogalmazásom végére érünk, így most következik az, hogy miért választottam Piszkos Alfrédet a legkedvesebb irodalmi hősömnek. Valahogy megragadott az a közöny és gúny, amit árad belőle, a misztikum, ami körülövezi, és biztos vagyok benne, hogy bármi is történjen az ő világában az emberekkel, őt egyáltalán nem fogja érdekelni.

Máté Anikó, 9.osztály

Uhrin Dominika, 1. osztály

2. világháború

Az én nagyapám így élte át ...

Kisebb koromban a nagyapám sokszor elmesélte nekem borzasztó vagy néha mókás történeteit az akkori helyzetről.

Az egyik története így szólt:

„11 éves koromban az oroszok elfoglalták a házunkat, sátrakat vertek az udvarunkban, és mi csak a házunk egyik szobáját használhattuk. Sokszor segítettem egy 52 éves tisztnak a lovakat etetni, és minden mást, amit csak tudtam. Ez a tiszt mindig mondta, hogy egyszer hoz nekem egy lovat. Ezt az ígéretét be is tarotta, és egy gyönyörű szürke lovat hozott nekem. A nagyapám seprűvel kergetett a ló miatt, de aztán mondtam neki, hogy nézze meg a ló lábát, tele volt sebekkel. Végül megtartottuk a lovat, ápolgattuk és nagy hasznunkra is vált (boronálás, stb.)” Hát igen, az én nagyapám... Elmesélt nekem még egy történetet, ami már kicsit mókásabb:

„Volt egy nyereg, ami nekem nagyon tetszett. Csak sajnos egy orosz katonáé volt. Egyik nap nagy szerencsém volt. Az orosz katona letette a kamraajtónk elé, majd elment. Senki nem volt kint az udvaron, csak én. Gyorsan felkaptam a nyeret, és beszaladtam az istállóba. Jól elrejtettem. Az orosz katona nagyon dühös volt, de nem gondolta, hogy egy 11 éves gyerek ellop egy nyeret. Sokáig meg volt nekem ez a nyereg, valahol talán még meg is van.” Nagyon eszes gyerek volt az én nagyapám.... Talán én is ráütöttem???:-)

Még egy történetet le kell írnom, mert úgy érzem ez a legborzalmasabb az összes közül:

„Kilakoltattak minket Ipolyviskre (2 hónapra). Mindez azért volt, mert az oroszok nem bírták áttörni a Garamon. 2 hét után hazajöttünk, mert a nagyapám és a nagymamám itthon maradtak etetni az állatokat. Minket nem engedtek be a házba, vissza kellett mennünk Ipolyviskre. De már a viski házat is elfoglalták. Nem maradt más választásunk, a kamrában kellett töltenünk a hideg februári estéket. Végül 2-3 hét után hazajöttünk, és ekkor már beengedtek minket a saját házunkba, mert sikerült áttörniük a Garamot.”

A nagyapám ennyit fűzött még hozzá:”Nem volt könnyű akkoriban nekem, 11 évesen sok mindenben átmentem.”

Tényleg nagyon nehéz lehetett akkoriban mindenkinek, nem csak a gyermekeknek, hanem ugyanúgy szüleiknek, nagyszüleiknek. Most pedig itt tartunk.....de vajon ÍGY jobb nekünk?

Sója Enikő, 8.osztály

Hegedűs Csenge, 1. osztály

Stuart Hill: Jégvár csatája I, II

(könyvajánló)

Pozitív szereplők: Jégváriak

Redrát – Jégvár királya, Thirrin atyja

Erőskezű Hárspapajzsos Thirrin Freer hercegnő – apja halála után

Jégvár királynője

Grimsvald – Redrát király, majd halála után Thirrin szolgálója

Maggiore Totes – Thirrin tanára, Redrát halála után tanácsadója is

Szövetségeseik a polüptosziak támadásának visszaverése érdekében:

Vámpírok

Vérfarkasok: Grishmak – a vérfarkasok királya

Fehér vérfarkasok: Grindella – a vezetőjük

Magyalkirály

Tölgykirály

Hópárducok: Tharaman Thar – királyuk

Tharadan – vezérük

Jó boszorkányok: Wenlock – a boszorkányok szülőanyja

Oykan – a történelem első boszora,

a leghatalmasabb és legerősebb varázsló; a későbbiek folyamán

Thirrin barátja és tanácsadója

Hippolita nép: Elemnestra – a hippolita nép úrnője, Thirrin nagynénje (Thirrin anyja is hippolita volt)

Olemennon – a gyalogság vezére, Elemnestra hitvese, Thirrin nagybátyja

Negatív szereplők: Polüptoszi hadsereg – a világ leghatalmasabb serege, melyet még sosem győzött le senki

Kék sereg – elsőfokú sereg

Narancs sereg – másodfokú sereg

Vörös sereg – harmadfokú, veterán hadsereg, vezérük Titus Aurelius

Fekete sereg – elsőfokú, rendkívül magas szinten képzett, veterán hadsereg (csak a legvégső esetben vetik be őket)

Scipia Bellorum – a polüptosziak királya

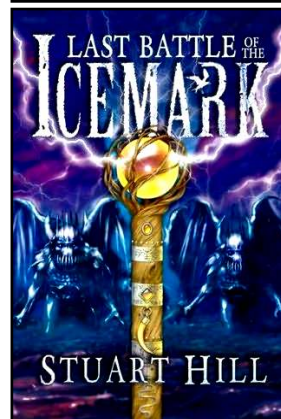
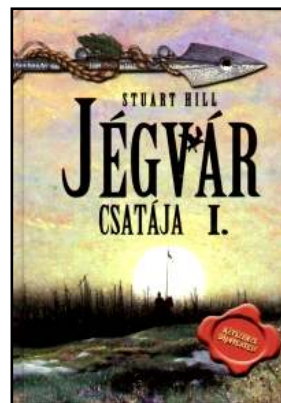
Gonosz boszorkányok és varázslók

Kalózok – általában a kisebb, óceánok melletti országokban fosztogattak

Jéghollók – miközben a Hópárducok segítettek Jégvár védelménél, a Jéghollók megtámadták birodalmukat

A könyvben az a rész tetszett a legjobban, amikor a végén küzdelem indult Jégvár megtartásáért, mivel a polüptosziak mindenáron el akarják foglalni. Egyébként az egész történet tele van nagyszerű kalandokkal és fordulatokkal, ebben a csatában dől el Jégvár végső sorsa. A regényben Thirrin hercegnő az a szereplő, akivel a leginkább azonosulni tudtam. Főként a gondolkodásunk és a világnézetünk hasonlít, ráadásul az életkorunk is megegyezik. Ez a történet arra tanított meg, hogy valamit bármennyire is nehéznek tűnik elérni, kitartással és küzdelemmel meg lehet valósítani. Mindenkinek nagyon ajánlom a könyvet, ez a legjobb kalandregény, amit eddig olvastam.

Batár Hajni, 7. osztály

Búcsúznak a kilencedikesek...

Már csak pár nap, és ez a tanév is véget ér. A 2008/2009-es tanévben 17 kilencedikes fejezi be tanulmányait és búcsúzik el iskolánktól. Az itt eltöltött 9 év után kíváncsiak voltunk arra, hogy hogyan érezték magukat itt, mi az amire szívesen emlékeznek majd, és mire nem, csalódtak-e valakiben vagy valamiben. Nézzük a véleményeiket:

1. kérdés: Mire emlékszel vissza szívesen az ipolyszakállosi iskolában eltöltött évekkel kapcsolatban?

"Azokra az időkre, amikor még mindenki mindenkivel jóban volt. Aktív osztályként kezelték minket, és szerettem ide járni."

"A kirándulásokra, az iskolai akciókra, az együtt eltöltött kellemes és boldog napokra."

"A gyereknapokra és azokra, amikor az osztályok összegyűltek és szórakoztunk. Akkor nagyon kedvesek voltak a tanítók."

"A jó iskolai akciókra, a kirándulásokra, és a sok hülyeségre???, amit átéltem ebben az iskolában. A bizonyítványosztásra."

"A régi diákokra, a sport- és gyereknapokra, és azokra a pillanatokra, ahol mindnyájan jól éreztük magunkat."

"Kirándulások, sportnapok és egyéb érdekes és szórakoztató eseményekre."

"Leginkább az alsó tagozaton eltöltött időre emlékszem vissza szívesen. A tánciskolára és a szünetekben együtt eltöltött időre. A délutáni közös játékokra, beszélgetésekre."

"Szívesen emlékszem az 1. osztálytól a 9. osztályig közösen eltöltött eseményekre. A sok közös programra, jó hangulatra, az együtt eltöltött kirándulásokra. Szívesen emlékszem a volt osztálytársakra, ha elballagunk, és itt hagyjuk ezt az iskolát, fájó szívvel gondolok majd a sok jóra. Bár voltak rossz dolgok is, de ennyi befér."

2. kérdés: Melyek azok az iskolai események, amelyeket a legszívesebben kitörölnél az emlékezetedből?

"Konkrét események nincsenek, inkább a hétköznapi életből (az iskolában eltöltött idő), amelyek nem éppen szerencsésen történtek."

"MONITOR"

"A megrovások, voltak olyan rendezvények, melyeket nem szeretek, pár élmény, ami itt történt, és a rossz jegyeim...jó pár!!!"

"Az osztálykirándulások esti vagy éjjeli időszakai. A tanórák közti szünetek. Minden tanév utolsó két hónapja, mikor már mindenkit megcsapott a nyár szele."

"Nincsenek ilyen események."

"Azokat a napokat szívesen kitörölném, amikor rossz jegyet kaptam, és a széthúzás miatt való veszekedés napjait. Sajnos ilyen több is volt."

"Azt, amikor ránk szóltak a tanárok. A szigorúságot."

"Az alsó tagozaton a délutáni itt maradásokat."

"A 2 évvel ezelőtti Karaoke-t és a 4.-kes Tátikát. 50 ember azt nézte, hogy milyen bénán énekelek."

"A tanulást."

"A farsangot (2009-ben) mert ez nem igazi farsang volt, és a 2007-es diáknapi is rossz rendezvény volt."

3. kérdés: Voltak-e az iskolában olyan események, dolgok, amelyek érthetetlenül szorongást, félelmet idéztek elő benned?

"Félelmet csak dolgozatok írása és feleltetés előtt/alatt éreztem"

"A tánciskolavégzés."

"Természetesen: szlovák óra, földrajz, tornázás az iskola előtt, szereplés az iskola előtt. Leginkább olyan események, melyeken különösen fontos volt, hogy teljesítsek és a legjobbak között legyek."

"A sok írásbeli, felelés, a sok munka és a különböző órákra való prezentáció-készítés."

"Nem. Max. a felelések. Azokat ki sem állhatom!"

"Volt. A szavalóversenyek, mert nem tudtam, hogy jól mondtam-e, vagy elrontottam-e."

"Nem volt, csak akkor szorongtam, mikor fellépések voltak."

"Események nem igazán. Inkább az egyes órák előtti szorongás ill. izgulás fellépések előtt, vagy versenyeken."

"Nem voltak, kellemesen és vidáman telt el az itt töltött 9 évem."

4. kérdés: Csalódtál-e (kellemesen vagy kellemetlenül) iskolai tanulmányai során valamikben, vagy valakikben?

"Igen, főleg a lányokkal szemben való kivételezések. Egyébként a 8. osztályos év végi bizonyítványomban csalódtam, mert az igazságtalan volt. Nyomot hagyott bennem, hogy sokat tanultam, akkor se volt jobb az eredményem."

"Igen, voltak dolgok, emberek, akikben az itt töltött idő alatt csalódtam. Többek között magamban is..."

"Igen, volt hogy csalódta valakiben. Ezek általában diákok voltak..."

"Egyes tanítóknak és sok tanulóban."

"Kellemesen csalódtam, mert alsó tagozatosként a felsősök mindig azt mondták, hogy nagyon sok és nehéz tanulnivaló van. Ezt, ahogy egyre feljebb kerültem, nem így tapasztaltam."

"Nagyrészt az egész suliban. Sok a tanulnivaló, és ez kinyír mindenkit, főleg engem. Őszintén, én nem tanulok sokat, és ez kezd is meglátszani mindig jobban."

"Magamban, mind a kétféleképpen. A környezetemben lévőkben, mikor cserbenhagytuk egymást."

"Igen, némelyik tanítóban, de vannak köztük jók is."

"Voltak dolgok, amelyekben csalódtam. Pl. abban, hogy bizonyos tantárgyokról azt gondoltam, hogy szigorúbban, vagy éppen ellenkezőleg, kevésbé szigorúan fogják osztályozni. Mindkét féle csalódás ért, de talán a kellemetlenből több volt."

"Csalódtam a tavalyi magyar eredményemben, és egy pár tanítóban."

"Nem csalódtam senkiben. Perfekt volt az egész!"

Ez tehát a kilencedikesek véleménye, így a 9. osztály végén. Remélhetőleg mindenki levonja belőle a tanulságot, ők is, mi is, és nagyon reméljük, hogy évek múltán több lesz a jó emlékek az iskoláról, mint a rossz. Kívánjuk, hogy a középiskolában, ahol szeptembertől folytatják tanulmányaikat, érezzék magukat nagyon jól, és állják meg a helyüket, amit talán a "sok tanulnivaló" -nak köszönhetően fognak elérni.

Sok sikert!

(képzelt riport) **Bonyodalom városunkban**

Jó napot kívánok minden kedves nézőnek!

Sajnos a mai nap *Sohamindig* fővárosában, *Seholmindenhol*ban kevésbé alakult jól. Eleinte minden úgy történt, mint egy átlagos reggelen. A beteg gyerekek siettek az iskolába, az egészségesek otthon játszottak. A legtöbb munkanélküli rohant munkába, persze csak azok, akiknek van állásuk. Viszont a *Menj Már Odébb, Te Bolond!* kerület legszelidebb terén konfliktus tört ki egy törpeméretű óriás hot-dog árus és egy óriásméretű törpe gyerekáros között. A szemtanúk elbeszélése szerint a veszekedés akkor tört ki, amikor a hot-dog árus a gyerekáros egyik gyermekének ingyen hot-dogot akart adni. Felháborító! Viszont meg kell értenünk a gyermekárust is. Volt oka a haragra. A beavatottak azt mondogatják, hogy a hot-dog árus ezzel akarta rontani a gyerekáros üzletét. Hiszen melyik anyukának, apukának kellene hot-dog mániás gyermek? Egyiknek sem...

Visszatérve a veszekedésre: Hogyha ez még nem lett volna elég, a vitába beszállt egy kétszemű küklopsz is. Mivel a küklopsz a hot-dog árus pártját fogta, a gyermekáros hátrányba került. Egy perc sem telt el, amikor hirtelen megjelent egy madárfejű, női testű hárpia. Az erőviszonyok kiegyenlítődték, mivel a hárpia a gyerekáros pártjára állt. Azt állította, hogy ő sem vállalna magára egy hot-dog mániás kisgyermeket. Végül a konfliktus rendeződött egy Šimko Rebeka nevű ismeretlen személynek köszönhetően. A veszekedés úgy talált megoldást, hogy a hot-dog árus megígérte, hogy nem ad ingyen, sőt, pénzért sem a gyerekáros gyermekeinek hot-dogot. A gyerekáros pedig megfogadta, hogy percekben belül elhagyja a teret. Így a mai nap a harag megfékezése után ugyanúgy folytatódott, mint máskor. Böbeszédű Anasztázia riportját hallották *Seholmindenhol* városából. További szép napot, a viszontlátásra!

Šimko Rebeka, 7. osztály

Vicencz Máté

Verdák

Audi

A 90-es években kifejlesztették az A3-as sorozatot, amelyet kétajtós, 100-150 lóerős, turbo illetve hagyományos változatban gyártanak.

BMW

A Mercedes után Németország második legpatinásabb autógyártó cége, erős, sportos limuzinjairól ismert. A 70-es években Nyugat-Európában „kiskocsijaikkal” hódították meg a piacot. Az egyik legismertebb típus a BMW 3-as. Három- és ötajtós változatai a VW Golfok legnagyobb riválisai, de kapható kétajtós coupé és cabrio formában is.

Cadillac

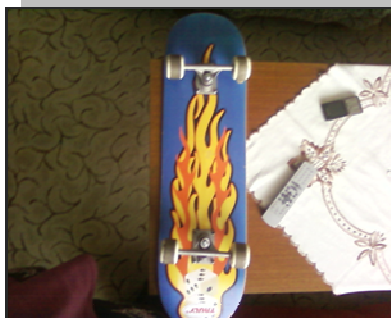
A GM konszernhez tartozó Cadillac a világ első számú luxuskocsigyártója, legalábbis ami az éves legyártott mennyiséget illeti. Azautói ún. klasszikus országúti cirkálók.

Porsche

Milyen érzés lehet a világ egyik leghíresebb sportkocsija, a Porsche 911 kormányra mögött ülni? Az első fontos benyomás, hogy belül mindent könnyen el lehet érni. Egyből beugrik és felbög hátul a motor. Gyorsulása fantasztikus (persze nem veri le a Ferrarit), és úgy veszi a kanyarokat, mintha sínen húznák. Csúcssebessége 250 km/h, és minél gyorsabban megy, annál halkabb. Valóban egy nagyszerű sportkocsi.

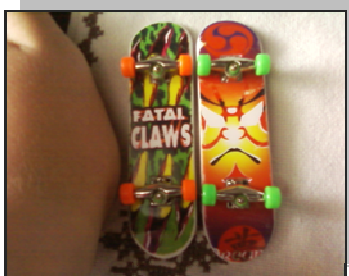
Kvarda Péter, 7. o.

Nos, én nem rég óta gördeszkázom, hiszen csak két hónapja van meg a deszkám. Ipolyságon vettem, és aznap ki is próbáltam. Nekem nincs hozzá könyök- és térdvédőm, mivel én nem úgy megyek vele, mint az örült, és még nem is estem le róla. A trükköket még nem gyakoroltam, mert nem akarom eltörni a lábam vagy a kezem, inkább csak a gurulást gyakorlom.

A gördeszka

Több fajta ágazata van a gördeszkázásnak. Az egyik az utcai verseny, ahol a trükköket térd- és a könyökvédő nélkül végzik és nem eredeti pályán versenyeznek, hanem szakadt ruhákban és az utcán. Ennél az ágazatnál sokkal gyakoribbak a balesetek, pl.: a törések (láb, kéz, borda), horzsolások és deszkatörések. A másik irányzata a hivatalos verseny, ahol versenypályán gurulnak a deszkások. Itt mindenki használja a könyök- és a térdvédőt. Nem olyan gyakoriak a balesetek. Itt a zsűri pontozza, milyenek a pörgések, ugrások, trükkök. Az utcainál csak a trükkök számítanak. A trükköket én is szeretném megtanulni, de nincs kitől. Egy- két trükköt én is megcsinálok vele, de ezek nem olyan veszélyesek vagy érdekesek, mint amiket a profik tudnak. Sokan azt hiszik, hogy deszkára állni és elindulni vele nehéz, de ez nem igaz. Ha ráálltál a deszkára, akkor már gurulni sem nehéz. Van még egy olyan gördeszka, amit újjakkal kell irányítani és a trükköket csinálni. Mind a kettőt üzöm én is. Az eredeti deszkával trükköket nem csinállok, de az új deszkával nagyon megy. Mostanában nem olyan

sokat járok deszkázni inkább biciklizni járok, azért mert Szetén az utak nem megfelelőek rá. A legalkalmasabb út a gát felé vezető út. Ott a kövek nincsenek úgy kint, mint máshol. A főúton a kövekbe megakad a kerék és feldőlhetnek, ezért veszélyes is lehet. Aki deszkázni akar, azt csak biztatni tudom, továbbá javaslom, szerezze be a szükséges védőfelszereléseket biztonsága érdekében.

Smiknya Gábor, 6.osztály

Az ősz

Kora reggel volt,
a Hold már nem dalolt.
Őszi szél fújja.
A reggel a fényt hozza,
a fákat ruhájuktól megfosztja,
a föld pedig ellopja.
A természet megpihen,
az élet megretten.
Az ősz csodálatos.
Úgy lovagol, akár
egy száguldó paripán...,
mi hallgatva ülünk a hintóján.
Az ősz sokszínű.
Játszik sárgát, pirosat, zöldet,
s a színek belepik a földet.
A szél fújdogálja a táncoló leveleket,
az ősz rendezti a tánccserepeket.

Balázs Leticia, 2.osztály

Csizmadia Péter, 9.osztály

Az én dédnagymamám

és a 2. világháború alatti nélkülözések

Mi, a XXI.század gyermekei el sem tudjuk képzelni, milyen borzalmakat éltek át ősünk a háború idején. Ezért határoztuk el, hogy déd-, és nagyszüleink élményeiből próbáljuk meg a helyzet fontosságát megérte(t)ni.

Az én dédnagymamám egy naplóban jegyezte le a háborús emlékeit.

1944. decemberében törtek be az oroszok. Az emberek megrettentek, többségük a Pincékhez menekült. Az orosz katonák a sűrűn lakott területeket bombázták, a pincéket pedig a magas fák lombjai eltakarták, bombabiztosabbnak látszottak. Persze így is ért néhány pincét találat. Dédimék is oda menekültek, de nem bírták 10 napnál tovább, leginkább az állandó lámpafény nem tudták megszokni. Átmentek egy másik szállásra. Másnap a szomszéd pince telitalálatot kapott.

„Utána nagy kiabálásra Géza kiment, és a pince közelében lakó Varga Lajosné és Gubis Jánosné hozta be. Az előbbi a haját tépte, úgy sirt, mert a repülőtámadás közben szaladtak ki, 12 éves fia Gubisnéval előre szaladt, de a bombázás közben tőle a gyerek eltűnt, őt pedig a közelébe eső 7 bomba légnyomása földre dobta. Ahogy kiértek, látták, hogy az ő pincéjük telitalálatot kapott, és a gyerek sehol nincs. Arra gondoltak, hogy talán a gyerek benne halt, ezért volt neki miért sírni. Alig bírtuk nyugtatni, míg a második támadás befejeződött, és a pincéből kimehettünk. Aztán a gyerek meg is lett, egy másik pincébe volt elrejtőzve.”

A háborúnak nemcsak testi, hanem szellemi áldozatai is voltak. Néhányukra oly erősen hatott, hogy egészen belezavarodott. Ezt mutatja a következő példa is:

„Azt még megemlítem, hogy az a Varga Lajosné, akit a légnyomás ért, kicsit megzavarodott. Mindig lehetett rajta észrevenni, de egy este különösképpen. Amikor fekvőhely készítés közben megszólalt, és Gézának könyörögni kezdett, hogy őt ne bántsa, hiszen ő nem bántott senkit. Féltünk tőle, de aztán nem történt semmi. Később hallottam, hogy orvosok kezelték.” Mindenki mély nyomot hagyott, gyerekek és felnőttek egyaránt észlelték hatásait.

„Gyurika az állandó lámpafény miatt valószínű, hogy összetévesztette a nappalt az éjjel, és éjjel 2 órákor aludt csak el. Mindenki aludt, csak én voltam fenn, csönd volt, így mindent tisztán hallottam. Kint a front nagyon élénk volt és a csendes magányban még jobban hatott rám. Elhatároztam, hogy én ott tovább nem maradok, félttem mivel a pincénk oly szakadófélben volt, hogy leszakad és maga alá temet.”

Így elindultak Csárad (szőlődombok utáni major) felé. Az ottaniak szívesen fogadták őket, rögtön felejtették el a szobát. Másnap híre ment, hogy jönnek az oroszok fosztogatni. „...mindenki elrejtette a féltett dolgait, leginkább rossz ruhájukba varrták bele, de mivel nálam több pénz volt Gézával az udvaron levő rakásba rejtettem el az ékszer és a pénzt. Másnap reggel jött a híre, itt vannak az oroszok. Voltak is már fent elvitték a Pozsonyiék rádióját, amit később megtaláltak összetörve...Jött fel több orosz katona, nem bántottak, beszélgettek, egypár borotválkozáshoz is kezdett...”

Pár nap múlva visszamehettek a lakásukba, ahol aztán nem fenyegette őket több veszély.

Bálint Júlia, 8. osztály

Most ez a divat ?!

Frizurák

Charlie angyalai

Elkészítés: Ha egyenes hosszúságú, egyenes szálú hajad van, ez a frizura nem fog összejönni. Az arcot keretező fazon elérése érdekében hajsütőre is szükséged lesz. Minden tincset 15 másodpercig tarts rajta! A kifelé tekert tincseket lakkal rögzítsd! Ha a tincsek túl merevek, már a sütés előtt vigyél fel rájuk egy kis lakkot!

Ezeregy kis copf

Elkészítés: Ehhez a frizúrához segítségre lesz szükséged, hiszen egyedül nem fogod tudni befogni az összes tincset. Kell egy hegyes stílfésű, amivel 1x1 centis négyzeteket alakítasz ki a fejbőrön. A fonatok legyenek minél szorosabbak, a végüket gumival fogd össze! Mire a munka végére értek, mind te, mind a segítőtársad kitikkadtok.

Tépett frizura

Elkészítés: Ha hosszú hajad van, hátul fogd össze lófárokba! A lófárok végét tűzd felfelé, és jóval a vége előtt fogd össze gumival vagy egy szép csattal! Ha nagyon hosszú a hajad, a kialakított konty végét kell felfelé irányítani. A lófárok végét az ujjaid segítségével húzd szét! A tincsekbe húzz bele egy kis viaszt is!

Hawaii tincsek

Elkészítés: Vigyél fel a tincsekre jó sok zselét! A felvitel azonban vékony rétegben történjen, nehogy a haj zsíros benyomást keltsen! Ezután a haját tagold tincsekre, és minden egyes tincset rugóként csavarj az ujjaidra! A törést hagyd egyenesen!

A sulisztárja

Elkészítés: Szereted, ha hosszú hajad oldalt van elválasztva? Akkor ezt a frizurát neked találták ki. A frufrut is oldalra kell fésülni. A fejtetőn lévő részt stílfésűvel emeld meg! Semmiképpen se használj keféket, mert az csak leláptja a haját! A hajtincsek végét kifelé csavard fel!

Farmermánia

Kötelező darab

Egy jó fazonú miniszoknya mindenkinek legyen a szekrényében! Vastag harisnyával hűvösebb napokon is felveheted.

Cipzár

A tavaszi szezon egyik kedvenc díszítőeleme a cipzár. Lehet bárhol: kabáton, táskán, cipőn és persze nadrágon. De nem csak a zsebeket díszíti, hanem a nadrág szárát is. Ha behúzod a cipzárat, szűk nadrágot kapsz, ha kiengeded, bővebbet.

Világosra koptatott

A klasszikus indigókék farmer mellett a világos színű farmer is egyre inkább klasszikusává válik. A tavaszi-nyári szezonban kifejezetten előnyös ez a szín, mivel nem szívja magába a meleget. A világos nadrághoz világos felsőt válassz!

Szűk szárú

Ez a fazon az elmúlt évek kedvence volt, sőt még idén is sűrűn fogsz vele találkozni, mert nagyon bevált. Csizmába is könnyen belefér, és a lábszárad is vékonyabbnak tűnik benne.

Egyenes fazon

Ez a legmenőbb ebben a szezonban. Főleg azoknak ajánlom, akik már unják a túl szűk szárú nadrágokat, és szeretnének újítani egy kicsit. Az egyenes szárú nadrág szélesebb combú/csipőjű lányoknak is jól áll, mivel nem emeli ki a lábszár vékonyságát, így a láb egységesnek mutat benne.

Trapéz

Régebben már találkozhattunk a trapéz farmerekkel, de most újra visszajönnek a divatba, ezért ha még nem dobtad ki őket, akkor vedd elő, és kezd újra hordani! A túl bő nem, de az enyhén trapézvonalú szár nagyon menő.

A póló mindig bejön

Glamour stílusú romantika

A romantikus pólók az érzékeny, kicsit zárkózott lányokhoz illenek. Ezek a pólók tulajdonképpen inkább blúz formájúak, és minden részlet fontos rajtuk, minden kis virág, csipke, hímzés számít. A pólók anyaga teljesen sima.

Kreatív ötletek

Ezeket a laza pólókat olyan lányok szokták választani, akik szeretik a sportot, a kényelmet, és jó a humoruk.

A pólók hossza tetszőleges. A lényeg, hogy legyen bennük valami különleges, megismételhetetlen, például nagyon rövid ujj, nagyon nagy kapucni vagy egy különleges nyomat.

Poénos megoldás

Ezek a pólók kemény, határozott csajszikhoz illenek. Az alapszín általában fekete, a fazon bokszolós, a nyomat ütős. Egy ilyen póló lázadást, szabadságvágyat fejez ki.

Power csajszis

Ezeket a pólókat a divatkedvelő lányok részesítik előnyben. Olyanok, akiktől nem idegen a kacérokodás, a flört sem. Olyanok, akik tudják: jól néznek ki. A pólótól azt várják, hogy emelje ki előnyös tulajdonságaikat. Fontos az élénk szín is.

Németh Georgina, 7. osztály

A vadak élőhelyei és vadászatuk

Vaddisznók:

Csordában élnek. Párzás után a konda a kanokat elüzi. Egy átlagos anya 7-8 kicsit hoz a világra. Ezeket három hónapig szoptatják, és két éves korukig az anyák mellett maradnak. Ha egy anyát kilőnek a csordából, akkor a rokon anyák befogadják a kismalacokat. Bár csak lopva szopnak, és lassabban fejlődnek, mint a többi, de azért felnőnek. A vaddisznók kilövése tavasz közepén kezdődik. Többnyire a 40-60 kg átlagsúlyú süldőket vadásszák, az ennél nehezebb állat kilövéséért már fizetni kell. A téli nagyvadászatok idején megengedett a süldő mellett a kan kilövése is. Ha véletlenül kocát lő ki a vendégvadász, fizetnie kell érte.

Szarvasfélék:

Ide sorolhatjuk a szarvasbikát, a szarvastehenet és a borjukat, valamint az őzbakot, a sutát és az őzgidát. Párzás után a tehenek a szarvasbikákat is elüzik a csordától. A szarvasok csakis növényeket esznek, elsősorban a lágyszárúakat legelik, tavasszal a bokrokról és fákról rügyeket is csipegetnek. Télen helyenként nagy károkat okoznak, amikor a fák kérgét lehántják, és leharapják a hajtások csúcsát. A szarvasvadászat a tavasz utolsó két hetében kezdődik, az őzeket pedig június 16-ától lövik.

A róka:

Éjjeli állat. Földalatti üregekben lakója. Szoros családi kötelékben él, de egyedül is kóborol. Rágcsálókra és üregi nyulakra, fácánokra, házi szárnyasokra vadászik. A táplálkozásukban fontos alkotóelem a földigiliszta. Szükség esetén a dögöt és a gyümölcsöt is megeszi. Kilövése egész évben engedélyezett.

Fácán:

Hazánkban nem őshonos madár, főleg a rómaiak terjesztették el Európában. Táplálékát főleg gyommagvak és növényi részek alkotják, de fogyaszt rovarokat is. A fácánhajtás időszaka november elejétől január végéig tart.

Vadmacska:

Erdőkben él, sokat tartózkodik a fák tetején. Madarakkal, rágcsálókkal és egyéb kistestű állatokkal táplálkozik. Habár törvényesen védett fajnak számít, a vadászok még mindig kilövik őket, ha összetévesztik a házimacskákkal.

Busai Tamás, 9. osztály

Marsal Margaréta, 2.osztály

Úszótanfolyam 2009

Az első napot mindenki izgatottan várta. Mikor már a buszban ültünk egy kicsit elmúlt az izgalom, mert tudtuk, hogy már nem vagyunk messze. Mikor leszálltunk a buszról és megpillantottuk a fürdőt, mindenkit az öröm kerített hatalmába. A sétányon kaptunk egy óra szabad időt. Elmentünk a Török fagyizóba és megismerkedtünk Iboval és Alafával. Lassan, de letelt az az egy óra, és elindultunk astrandra. Ahogy beértünk a fürdőbe, elkezdődött az úszótanfolyam. Később bementünk a medencébe, aztán Balla tanító bácsival és Chrenko tanító bácsival megkezdtük a gyakorlatokat. Ez így ment napról-napra, és az utolsó nap már szabad úzás volt. Reméljük, hogy mások is ilyen jól fognak szórakozni.

Danis Tímea, Gubis Eszter, Szabó Bianka - 6.osztály

Az én elképzelt világom

(utópisztikus elbeszélés)

Az én virtuális világomnak igen egyszerű a működési elve. Arrafelé a gondolatnak teremtő ereje van. De nem csak az anyagi dolgokat kapod meg egy szempillantáson belül. De nem ám! Barna hajad akarsz? Barna hajad lesz. Magasabb szeretnél lenni? Voilà! Egyszóval mindent megváltoztathatsz a környezetemben, amit csak akarsz. Intézheted úgy is, hogy csak Te lásd olyannak. Persze, mint mindenhol, ott is megvannak azok a bizonyos szabályok. Az első és legfontosabb: embereket vagy más élőlényeket nem tudsz megváltoztatni, sem utánózni. A második és egyben az utolsó pedig az, hogy rosszat senkinek és semminek nem lehet kívánni. Nem, még burkoltan sem! De minnek is kívánnál másnak rosszat, ha Te is megkaphatod azt, ami neki van. Hogy miért ilyen világot képzeltem el? Igazából nem tudom. De annyi biztos, hogy irigység nem lenne arrafelé.

Nem tudom, Ti hogy vagytok velem, de én igazán jól szórakoznék ebben a világban. Tudjátok mit? Ha eljutok oda, Titeket is elviszlek, persze, csak ha akarjátok...

Máté Anikó, 9. osztály

A 6. osztály év végi kirándulása

Az év végi kirándulás nagyon jó volt.

Első nap, ahogy megérkeztünk, megkaptuk a szobáinkat. Egy szobában hárman vagy négyen lakhattunk. A mi szobánk volt a 216-os, Dóráéké a 217-es, Patyoéké a 218-as és Dávidéké a 219-es. A fiúknak erkélyes szobáik voltak, a lányoknak nem. A tanító néninek és bácsinak a 212-es szoba jutott. Nekik is erkélyes volt a szobájuk. Délelőtt elmentünk a Duna-partra kagylót szedni.

Még azon a napon elmentünk megnézni azt a helyet, ahol az Ipoly ömlik a Dunába.

Másnap (szombaton) elmentünk a Burda hegységbe. Igaz, sokat gyalogoltunk, de megérte. A túrán a piros és kék színű jelzéseket követtük. A két szín elágazásánál egy olyan helyen pihentünk meg, ahonnan nagyon szép kilátás nyílt a tájra. Láttuk egész Esztergomot, de még Párkányt is. Utána, ahogy továbbhaladtunk, találtunk egy kis "kunyhót", ahol asztalok és padok is voltak. Ott a kunyhónál leültünk a padra, és aki akart ehetett vagy pihenhetett. Mikor már mindenki jóllakott vagy megpihent, mentünk tovább. Tovább sétálva egy bácsi mellett haladtunk el, aki méhekkal foglalkozott. A méhek egy-két gyerekre rá is szálltak. A tanító néni haján is volt egy. Mikor visszaértünk, pihentünk egy kicsit, aztán mentünk sütögetni. A sütögetés közben oda jött hozzánk egy kutya, és elkezdett mindenkitől koldulni.

Harmadik nap (vasárnap) reggel Peti, Michaelka, Betti és Julika korábban ment haza. A többiek még egy ideig maradtak. 11 óra körül mi is hazautaztunk. Nekem nagyon tetszett az év végi kirándulás.

Danis Tímea, 6. osztály

Apám sokszor ígért pofont, de sohasem adta. Kár, ezért vagyok ma ott, ahol vagyok.

Ha adta volna, akkor jobb becsületesebb, tiszteletteljesebb ember lenne, tudná, hol van a határ. Az a gyerek, akinek mindent megengednek, nem tud különbséget tenni jó és rossz között. Ha egy ilyen gyerek felnőtté válik, jó ember biztosan nem lesz belőle. Lehet, hogy gyermekkorában jónak, szépnek és okosnak volt beállítva, de végül csak egy buta, faragatlan ember lesz belőle. Ezért inkább gyermekkorban kell fégyelmezni – még ha egy pofonnal is – az embert. Lehet, hogy egy olyan embertől fogja megtudni az igazat, akitől soha nem is várta volna. Szégyenszemre felnőttkorban fogják rendre inteni. Míg kicsi a gyermek, addig formálható, utána nem.

Ludvig Dóra, 9. osztály

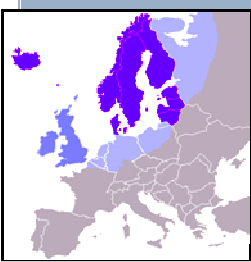
Azért vagyunk ezen a világon, hogy valahol otthon legyünk benne

(elmélkedés)

Annyi ember él a Földön, más-más népek, nemzetek. Más nyelven beszélnek, más tájon élnek, más az életkörüzetük. Mindenki tartozik valahová, valahol otthon van.

Az ember bárhová kerül az életben, egyszer hazatér, az útja így is-úgy is hazavezet. Van egy kis pont a világon, ahová kötődik egész életén át. Ez az otthona. Annyi mindent kifejez ez az egyszerű szó: „otthon”. Világrészt, országot, falut, utcát, házat. Biztos, hogy nem ez a legszebb hely a világon, de az ott születettnek ez jelenti a mindenséget, a legszebbet, a legjobbat. Valahogy így vagyok ezzel én is. Ha valahonnan jövök hazafelé, alig várom, hogy elérjem a falut, átérjek a régi vasúti síneken, és beérjek az utcánkba. Nincs benne semmi szép, semmi különös, mégis szeretek ide jönni. Ha kinyitom az ajtót, azonnal elém jönnek az otthon lévőek. Liza, a cicám, aki képes órákig ülni a kapuban és várni. Lehet, hogy csak éhes, és azért vár, de vár. Néró, a kiskutyám is ott lábatlankodik, majd leszedi a cipőm és a táskám. Végül Lordy, az öreg kutya, aki a kerítés mögül les és nagyokat vakkant. Hát ez az én fogadóbizottságom. Nekik is ez az otthonuk. Ha az ablakon kinézek, nagyon szép kép tárul elém: a jó öreg Börzsöny, a kanyargó Ipoly, amely oly sok gondot okoz az itt élő embereknek, a mellette lévő gát, a templomok és a takaros falusi házak, amelyek a falusi emberek szorgalmáról árulkodnak. Tehát ezek az emberek szeretnek itt lenni, szeretik a Felvidéket, benne szülőfalujukat.

Mindig mondják, a háború borzalmas volt. Nem is tudom elképzelni azt a sok rosszat, amit ott tettek, de többször eszembe jutnak elődeim, akik ott voltak, átérték. Az egyik úkapám (István) a háborúban a Kalász káplán nevet kapta. A katonái felnéztek rá. Egészen a kis és nagy ezüst keresztség vitte, és mint

Vitéz Kalász István tért haza. A háború után sok jót ígértek neki, magasabb rangot, de hazajött, mert itt volt mindene: az otthona. Az öccse az olasz fronton harcolt. Őrségben egyszer elhagyta a helyét, és az ellenségtől elválasztó narancsligetbe szökött, hogy narancsot szedjen a földről, mert annyira éheztek a bajtársai és ő is. Mire felállt, egy rászegezett puskával állt szemben. A katona végül megsajnálta és elengedte. Az esetet elmesélte a többieknek, akik elárulták őt. Hadbírótság elé állították és elítélték, mert az ellenséggel „cimborált”. A börtönből nyolcadmagával egy majorba vitték dolgozni. Innen irt haza, majd két és fél évig semmi életjelet nem adott magáról. Gondolatban már eltemették. Végül egy hideg januári délelőttön

egy rongyokba bugyolált alak esett be a hatalmas hótömegre a szülői ház kapuján. Hazatért.

Maradhatott volna Olaszországban is, ahol a gazda felkínálta neki a lánya kezét, de visszautasította, mert haza akart jönni. Itthon várták őt a szülőföldjén, ő csak ezt érezte.

Az anyai dédapám sebesülten tért haza a háborúból, a másodikba már nem vitték el. A németeket felváltották az oroszok. Elölük nem bújt el. Védte a házat, így ő lett Malinovszky marsall fűtője, aki eközben beköltözött a házukba. Mikor visszavonultak, a dédapámnak adta a díszkardját, amit a mai napig őrzünk. E szavakkal búcsúzott tőle: „Bámultam a kietartását, ahogy a házat védte, de most én is megyek haza, mert nem tudom, hogy nekem van-e még házam, családom.” Csodálom az elődeim bátorságát. Világot láttak, még ha kényszerből is, de hazatértek, az én szememben hősként. Tudom, hogy egyszer eljutok más vidékre én is. Szeretném látni a tenger kékségét hatalmas hullámaival, Indiát a maga keleti titkaival, Egyiptomot óriási piramisaival. Álmaim nekem is vannak nagy-nagy utazásokról, de ezek emlékéit haza akarom hozni, és itthon mindenkivel megosztani. Bárhol legyenek is a világban, biztos, hogy anyu tárt karokkal fog várni

Tudom, hogy most a „haza” valahogy furcsán bánik velünk, felvidéki magyarokkal. Sokat még nem értek belőle, csak amit olvasok a napi sajtóban, hallok a TV-ben. Mi ide születünk, itt éltek és itt haltak meg elődeink. Szinte ellenséggként néznek ránk, elüznének minket innen. Ám mi mégis itt maradtunk, mert ez az otthonunk. Nem foglaltuk el más népek földjét, nem igáztuk le őket, nem aláztuk porig az embereket. Sőt, kultúrát, tudást hoztunk nekik. Kereszténységet, ami eggyé kovácsolta a Kárpát-medence népeit.

Szeretem az otthonomat úgy, ahogy van. A családommal, az udvarral, a kerttel, fákkal, virágokkal, Lizával, Lordyval, Néróval, szóval mindennel, mert én itthon otthon vagyok.

Ludvig Dóra, 9.osztály

A megkérdezettek 20%-a utazik külföldre. Kevesen tehetik meg, mert nem olcsó multság egy olaszországi, vagy angliai út. Én viszont úgy gondolom, hogy előbb az embernek közvetlen környezetét kell megismernie. Hazánk, Szlovákia is bővelkedik látnivalókban, természeti kincsekben. Úgyhogy kalandra fel! A megkérdezettek 15%-a fog nyáron sátorozni. Amire figyelni kell a sátorozás során:

- A hátizsákban ne vigyünk magunkkal felesleges dolgokat, mert csak plusz súlyt jelent!
- Soha ne induljunk el új cipőben, mert hamar feltöri a lábunkat!
- Mindig legyen nálunk térkép és iránytű!
- Ne sátorozzunk védett területen!
- Ha tömegesen megyünk, jelentsük be előre!
- Állítsuk be otthon a hátizsákot, és legyen rajtunk megpakolva néhány órát, ha nagyon hátrahúzó, akkor rosszul van bepakolva. A legjobb, ha a nehézsúly inkább lefelé húzza a zsákot, nem hátrafelé.
- Ne vigyünk mérgeket a környezetbe! Mivel a tisztálkodás nehézkes, és többnyire patak vagy **forrás mellett ideális táborozni, figyeljünk, hogy ne szennyezzük a környezetet. A legjobb a természetes anyagokból készült tisztálkodó szer, ami le is bomlik a szabadban.**

Hurrá, nyaralunk!

- Tartsuk be a tűzgyújtási tilalmakat!

- Ha lehet, könnyű sátort vigyünk, aminek a felállítása is egyszerű! Ha olyan túrát szervezünk, ahol egy nagyobb területet járunk be, akkor ez sokat jelenthet.

Ha nem is írta le mindenki, szerintem nyáron mindenki csobban egy nagyot. Ahová a leggyakrabban járnak a falubeliek, az az Ipoly, amiben a fürdés szigorúan TILOS! A legközelebb hozzánk eső fürdőhelyek: Szántó, Margita Ilona, Gyúgy és talán a legkedveltebb a párkányi fürdő.

Ezenkívül iskolánk tanulói nyáron meglátogatják a nagyit, túrázni, biciklizni járnak, táborban töltenek pár hetet, munkát vállalnak és kedvenc elfoglaltságaikkal töltik szabadidejüket.

Bálint Júlia, 8. osztály

Az író fontos szabálya: időben pontot tenni.

Egy írónak, költőnek tudnia kell, hogy műve milyen hosszú legyen. Ha nem tudja időben a pontot kitenni a végére, írása túl hosszú lehet, és így az egész mű unalmassá válhat. Másrészt mondjuk egy versben nem kell mindent elmondani, mert az olvasónak nem lesz semmi dolga. Nem árt, ha az olvasónak törnie kell egy kicsit a fejét.

Czompál Patrik, 9.o.

Úgyhogy ennyi. Pont. Köszönjük!
Kellemes vakációt mindenkinek!

Horváth Noémi, 2.o.

Kiadja az Ipolyszakállosi Magyar Tanítási Nyelvű Alapiskola és Óvoda

Szerkesztők: Mgr. Bálint Andrea és Mgr. Fábry Péter

Tördelés és nyomdai előkészítés: Mgr. Balla Csaba

Nyomtatás: MTNYAI Ipolyszakállos

cím: Ipeľský Sokolec, 935 75, tel.: 036 / 7787459

web: www.zsipelsokolec.edu.sk

Kéziratot nem őrzünk meg és nem adunk vissza! A kéziratok szerkesztésének, esetleges rövidítésének a jogát fenntartjuk. A lapban közölt vélemények nem feltétlenül tükrözik a szerkesztőség véleményét.